

Dobrila Petrović je jedina u Srbiji koja se bavi asurdžijskim zanatom. Ona živi u selu Majur, kod Jagodine sa svojom porodicom. Čitavog života uz sve poslove koje čekaju ženu na selu, ona istrajava u izradi cegera, zembilja, tašni, prostirki, lamperja, podmetača i mnogih drugih predmeta, i veštinom izrade prelazi granicu između zanata i umetnosti.

Asurdžije prave predmete od asure, koja se opet plete od ševara. Ševar je barska biljka, a Dobrila je nalazi na obalama Dunava, Srebrnog jezera ili u ritovima. Za asurdžijski zanat kaže da je vrlo težak i prljav:

-„Biljka ševar raste u vodi, puno je tu mulja i blata a ruke su isečene od oštih listova biljke“.

Biljka se u julu i početkom avgusta bere, suši, posle čega ne sme da pokisne jer onda gubi na boji i kvalitetu. U najtežem delu posla, pribavljanju materijala, pomaže joj muž, bez kojeg, kako sama priznaje, ne bi uspela da se održi u ovom zanatu.

Dobrila kaže da njene ćerke znaju da pletu, ali se bave nekim drugim stvarima, a njen zanat će, na diku i ponos da nastave njene unuke, Vesna (24) i Katarina (18).

Sa ovim zanatom porodica Petrović je obišla čitavu Srbiju i bila prisutna na svim manifestacijama koje su promovisale ženske rukotvorine. Na festivalu starih zanata, Dobrila Petrović je u Celju (Slovenija) pre dve godine, kao predstavnik Srbije, dobila posebno priznanje, što joj je dalo dodatni motiv da nastavi dalje.